

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Karpiák Gabriella (címe) pártfogó ügyvéd által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a Vinczéné dr. Sidló Klára (címe) ügyvéd által képviselt (I.r. alperes neve, címe) I. rendű és a (képviselő neve, címe) által képviselt (II.r. alperes neve, címe) II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása miatt indult perében a Heves Megyei Bíróság 2009. november 24. napján kelt, 5.P.20.142/2009/21. számú ítélete ellen a felperes részéről 22, 24. és 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a felperes részére kirendelt pártfogó ügyvéd munkadíját, valamint a 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### I n d o k o l á s

A felperes módosított kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű alperes megsértette a jóhírnevét amikor azt állította, hogy szándékosan okozott műszaki hibát a ... Kft. által üzemeltetett és korábban az általa vezetett autóbuszon.

Az I. rendű alperest bocsánatkérő nyilatkozattal történő elégtétel adására is kérte kötelezni.

Annak megállapítását is kérte, hogy a II. rendű alperes megsértette jóhírnevét azzal, hogy a ... .... számú határozatában valótlanul azt állította, hogy igazolást nyert, hogy a „munkáltató a feljelentő munkaviszony keretében történt károkozása miatt tartotta vissza ... június havi bérét. E döntés jogszerűségének vizsgálatára a jelenleg folyó munkaügyi per hivatott.”

Kérte kötelezni a II. rendű alperest a határozatának visszavonására.

Az alperesek a felperes keresetének elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatását követően meghozott ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 60.000 forint, a II. rendű alperesnek 54.120 forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 112.400 forint előlegezett illetéket.

Az ítélet indokolásában hivatkozott a Ptk. 78. §-ára. Rögzítette, hogy a felperes lényegében mind a két alperes vonatkozásában azt sérelmezte, hogy az alperesek azt állították róla, hogy munkaviszonyával összefüggésben a munkáltatójának kárt okozott.

A közölt adatokból, a csatolt okiratokból azonban megállapítható, hogy az I. rendű alperes a felperes által kezdeményezett munkaügyi eljárásban a munkáltató képviselőjeként eljárva terjesztett elő viszontkereseti kérelmet és ezzel összefüggésben a ... Kft. nevében, illetve az üggyel összefüggésben vallomásként tette azokat a nyilatkozatokat, amelyeket a felperes jóhírnév sértőnek tartott.

A felperes jelen eljárás során többszöri figyelmeztetés ellenére sem jelentett be olyan tanúkat, akik vallomásukkal igazolni tudták volna, hogy az I. rendű alperes mások előtt a munkaügyi, illetve a büntetőeljárásen kívül is állította volna azt, hogy ő okozta az általa vezetett busz műszaki hibáját, vagyis a felperes nem szolgáltatott a per során olyan bizonyítékokat, amelyek a kereseti kérelmét az I. rendű alperessel szemben megalapozták volna.

A II. rendű alperes vonatkozásában előterjesztett kereseti kérelem tekintetében azt fejtette ki, hogy a hatóság előtti eljárás keretei között bírálható el az adott eljárásban releváns tények valóságával kapcsolatos vita. A hatósági eljáráshoz kapcsolódó tények valóságának, az egyes jogi álláspontok helyességének kérdése tehát személyiségvédelmi perben nem dönthető el.

Az iratokból az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a II. rendű alperes szervezetéhez tartozó városi ügyészség a büntetőeljárás során hozott határozatot, amelyben kizárólag a büntetőeljárással összefüggésben tett megállapításokat. A döntés indokolása a felperes személyére vonatkozó valótlan állítást nem tartalmazott, ezért jogsértés hiányában kereseti kérelme a II. rendű alperes tekintetében sem volt megalapozott.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott részben figyelembe véve az I. rendű alperes és jogi képviselője közt létrejött megállapodást valamint a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 2. §-a és a 3. § (3) bekezdésének rendelkezéseit. A II. rendű alperes perköltségeként elszámolta a négy tárgyaláson való megjelenéssel összefüggésben keletkezett költségeket.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben kiemelte, hogy jóhírneve megsértése akkor valósult meg, amikor az I. rendű alperes valótlanul állította a munkaügyi perben és a büntetőeljárás során is, hogy szándékosan okozott műszaki hibát a buszban azzal, hogy az üzemanyag tartályba háztartási vattát tett. Állította, hogy a munkaviszonya megszüntetésekor az I. rendű alperes az elszámolásokban - kártérítés címén - nem mutatott ki levonást, és a jogerősen megítélt elmaradt munkabért a munkaügyi igazolásokon kifizetettnek

tüntette fel. Tehát az I. rendű alperes valótlanul állította, hogy munkavégzése során kárt okozott, alaptalanul vádolta.

Ez személyére nézve súlyosan és indokolatlanul sértő.

Helytelenül állapította meg a tényállást az elsőfokú bíróság a II. rendű alperessel szembeni kereset vonatkozásában is, mert a sérelmezett ügyészégi határozat azt tartalmazta, hogy a munkáltatónak kárt okozott, azonban ennek valóságtartalma az eljárások során nem nyert bizonyítást.

Mindezeknek megfelelően kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereseti kérelemnek megfelelő határozat meghozatalát, figyelembe véve teljes személyes költségmentességét is.

Az I. rendű alperes a fellebbezési eljárás során nyilatkozatot nem tett.

A II. rendű alperes ellenkérelmében az ítélet a helybenhagyását kérte, fenntartva az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatait.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság határozata a tényekkel egyező, a jogszabályoknak és a bírói gyakorlatnak megfelelő döntés.

Előadta, a bejelentett panasz elbírálásáról hozott határozat a gyanúsított és az ismeretlen tettes magatartásának és nem a felperes személyének a megítélésére vonatkozott, melynek indokolásakor a nyomozás adataira támaszkodva megállapítható volt, hogy a munkáltató, az I. rendű alperes által előadottak zárták ki a büntetőjogi felelősséget, így ténybelileg sem valósulhatott meg a jóhírnévsértés.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a rendelkezésre álló adatok alapján úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetésre jutott, az így meghozott döntésével a másodfokú bíróság teljes egészében egyetértett.

Az elsőfokú bíróság teljes körűen ismertette a jogvita érdemi elbírálása során alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket, a Fővárosi Ítéltábla erre tekintettel csupán visszautal azokra.

A felperesi fellebbezésben foglaltak alapján általánosságban az alábbiakat emeli ki:

A Ptk. 78. §-a szerint a személyhez fűződő jogok védelme a jóhírnév védelmére is kiterjed, amelynek sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel. A hírnév a személy társadalomban betöltött szerepének értékelését befolyásoló ismereteket jelenti. A jóhírnév sérelmének megállapítására objektíve valótlan és a személy hátrányos megítélését kiváltó közlés alkalmas.

A Ptk. 75. § (1) és 78. § (1) bekezdésében foglalt jogszabályi rendelkezés alkalmazása körében kialakult egységes ítélkezési gyakorlat szerint a hatósági és peres eljárások jellegéből adódóan sajátosan érvényesülnek a jó hírnév védelmének jogszabályi feltételei, mivel az eljárások lefolytatására és a felek

eljárásbeli magatartására, cselekményeire az adott ügyre vonatkozó eljárási szabályok határozzák meg azokat a kereteket, amelyeken belül az eljárások a jóhiszeműség és tisztesség követelményeinek megfelelően jogszabályszerűen folyhatnak. Ebből következően a bírósági tárgyaláson tett vagy periratba foglalt nyilatkozat, következtetés akkor sem minősül jogsértőnek, ha téves, megalapozatlan, vagy ha a másik félre kedvezőtlen.

Jogsértés csak akkor valósul meg, ha a peres eljárás során előadottak sértő, vagy az adott eljárás kereteit meghaladó, azzal össze nem függő indokolatlanul bántó, durva megfogalmazásúak.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az I. rendű alperes a munkaügyi per során az előterjesztett viszontkereset alapjául szolgáló tényeket ismertette és ennek keretében adta azt elő, hogy a felperes okozta az ... forgalmi rendszámú busz üzemanyagtartályának meghibásodását, illetve, hogy erre a munkavégzése alatt került sor. A felperes személyére nézve indokolatlanul bántó, sértő kifejezéseket nem használt.

A felperes által sérelmezett állításokkal az I. rendű alperes a munkaügyi perben az általa képviselt munkáltató által előterjesztett viszontkeresetet kívánta indokolni, alátámasztani, amely állítások valóban munkáltatói feltételezések voltak és a bizonyítási eljárás eredményeként nem nyertek igazolást, azonban az, hogy az eljáró illetékes munkaügyi bíróság M. ... számú ítéletével a viszontkeresetét bizonyítottság hiánya miatt elutasította, nem alapozza meg az I. rendű alperes terhére a jóhírnévsértés megállapítását. Kiemelendő e körben, hogy csak az adott eljárás keretében dönthető el, hogy az érvényesített jog, kérelem, nyilatkozat alapos volt-e vagy nem, a személyhez fűződő jog megsértése miatt indított per nem alkalmas más jogterületre tartozó jogvitában meghozott döntés, vagy az adott eljárás véleményezésére.

Mivel az I. rendű alperes a munkaügyi igény érvényesítésekor a felperes tevékenységére, személyére vonatkozóan nem tett az ügghöz nem tartozó, felperest lejárató, becsületét sértő, rágalmazó, vagy hitelrontó állítást, ezért a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint sem sértette meg a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

A II. rendű alperessel szemben előterjesztett kereset tekintetében a másodfokú bíróság mindenekelőtt azt emeli ki, hogy a II. rendű alperes hivatali hatáskörében járt el, a büntetőeljárásról szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően. E körben helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a személyiségi jogi perben eljáró polgári jogi bíróság nem vizsgálhatja, hogy az ügyész a büntetőeljárás szabályait megtartva döntött-e, mert az ügyészi intézkedések jogszerűségének értékelése kizárólag a büntetőeljárás rendes és rendkívüli jogorvoslati rendszerére tartozik.

A perbeli esetben a felperesi panasznak a ... .... számú határozatával részben helyt adott, de a vagyoni bűncselekmény elkövetése miatti nyomozást megszüntető határozatra vonatkozó panaszt elutasította. A felperes ennek az ügyészségi határozatnak az indokolását sérelmezte.

A perbeli esetben kizárólag azt kellett vizsgálni, hogy a II. rendű alperes megvalósított-e a hivatali eljárás kereteit, valamint hatás- és feladatkörét

meghaladó, olyan önkényes és indokolatlan magatartást, amely a felperes személyhez fűződő jogát sértette. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a II. rendű alperes terhére személyiségi jogot sértő cselekményt megállapítani nem lehetett, határozatát kellően indokolta és annak megalapozottsága, az abban írtak jogszerűsége, jogi álláspontjának a helyessége személyiségvédelmi perben nem dönthető el, ezért a Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet is elutasította.

A fentiekből következően a Fővárosi Ítéltábla - az elsőfokú bírósággal egyetértve - nem látott alapot arra, hogy a felperes keresetének megfelelően megállapítsa a személyhez fűződő joga megsértését, ezért az elsőfokú bíróság határozatát annak helyes indokaira is tekintettel a Pp. 253. § (2) bekezdésében foglaltak alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése, a Pp. 87. § (2) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett a perköltség viseléséről, figyelemmel a felperes személyes költségmentességére.

Budapest, 2010. május 20.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.. Lente Sándor s.k.  
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő